

Aanbevelingen uit het derde NGO-rapport over de implementatie van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind in Nederland.

Aanbevelingen over de jeugdzorg

Artikel 3 lid 2 en 39 IVRK

1. Maak het IVRK tot fundament van jeugdzorg en erken het recht op jeugdzorg als basisrecht. Garandeer het recht op jeugdzorg. Doe er alles aan om de wachtlijsten weg te werken.

Artikel 3 lid 2, 18 en 39 IVRK

2. Garandeer een lagere caseload. Zorg voor meer contactmogelijkheden met cliënten en minder bureaucratie voor gezinsvoogden. Ontwikkel en voer tuchtrecht in de sector in, of een beroepscode en creëer mogelijkheden voor professionalisering.

Artikel 3 lid 2 en 39 IVRK

3. Zorg ervoor dat de noodzakelijke behandeling op tijd en op maat start voor kinderen in gesloten jeugdinrichtingen.

Artikel 3 lid 2, 9, 12 en 20 en 25 IVRK

4. Stel het kind in de pleegzorg centraal. Creëer wettelijke en beleidsmatige voorwaarden voor bestaanszekerheid van het kind in de pleegzorg, waarbij belangrijke begrippen zijn: continuïteit, contact en identiteit. Betrek de jeugdigen zelf bij het maken van besluiten die hen aangaan.

Artikel 3 lid 2, 23 en 39 IVRK

5. Creëer meer behandelplekken voor kwetsbare groepen kinderen en zorg ervoor dat de behandeling maatwerk is en op tijd begint.

Artikel 3 lid 2, 12 en 39 IVRK

6. Verbeter laagdrempelige rechtshulp en cliëntenparticipatie. Stel een Kinderombudsman in. Leer van de ervaring van kinderen en betrek hen bij besluiten die hen aangaan

Artikel 3 lid 2, 18 en 39 IVRK

7. Creëer helderheid over de taakverdeling tussen de Centra Jeugd en Gezin en de Bureaus Jeugdzorg. Zorg dat een samenhangend preventiebeleid wordt ontwikkeld en uitgevoerd. Garandeer een soepele doorgeleiding vanuit de Centra voor Jeugd en Gezin naar de zwaardere vormen van – specialistische – jeugdzorg. Laat de cliënten niet de dupe worden van nog een bestuurlijk laag jeugdzorg.

Aanbevelingen over de bestrijding van kindermishandeling

Artikel 19 IVRK

1. Leg bij wet vast dat het melden van (een vermoeden van) kindermishandeling een beroepsplicht is voor allen die beroepsmatig met en voor kinderen werken en een burgerplicht voor alle burgers die in hun omgeving kindermishandeling opmerken of serieus vermoeden. Regel bij wet de plicht tot ingrijpen voor alle hulpverleners bij een vermoeden van kindermishandeling.

Artikel 39 IVRK

2. Geen kinderen op de wachtlijst. Zorg ervoor dat direct en adequaat wordt ingegrepen

bij een vermoeden van kindermishandeling. Garandeer direct hulp na een melding van een vermoeden van kindermishandeling. Zorg ervoor dat de Advies- en Meldpunten Kindermishandeling voldoende mensen en middelen hebben om het toenemend aantal meldingen aan te kunnen. Zorg ervoor dat er ook na doorverwijzing naar een hulpverleningsinstelling géén kinderen op de wachtlijst terechtkomen. Kortom: er moeten structureel extra middelen komen om de problematiek integraal en professioneel aan te pakken.

3. Realiseer een adequaat hulpaanbod in alle regio's voor verwaarloosde, mishandelde en seksueel misbruikte en/of uitgebuite kinderen, hun ouders, hun broertjes en zusjes en voor de plegers van mishandeling/seksueel misbruik
4. Voorkom bureaucratische regelgeving en draag zorg voor het landelijk implementeren van methoden waarvan bekend is dat ze helpen bij het voorkómen van kindermishandeling en de aanpak ervan. Zorg voor regionale multidisciplinaire centra voor melding, diagnostiek en behandeling/therapie van kindermishandeling en seksueel misbruik met goed opgeleide en gespecialiseerde professionals op alle gebieden die te maken kunnen hebben met kindermishandeling en seksueel misbruik.

Artikel 3 IVRK

5. Zorg voor professionalisering en scholing van beroepsbeoefenaars en zorg dat inspanningen worden betaald. Zorg ervoor dat binnen alle opleidingen voor onderwijzers, leidsters in de kinderopvang, artsen en hulpverleners die met kinderen en ouders gaan werken het onderwerp kindermishandeling in het curriculum en in de eindtermen is opgenomen. Stel aan alle jeugdzorginstellingen de eis tot permanente scholing en deskundigheidsbevordering op het gebied van signalering, diagnostiek en behandeling van kindermishandeling en draag zorg voor de bijbehorende financiering. Geef daarbij extra aandacht aan hulpverleners van (licht) verstandelijk gehandicapte kinderen, aan hulpverleners die werken met asielzoekerkinderen, kinderen met gedragsproblemen, chronische ziekten, couveusekinderen, huilbaby's en (kinderen van) ouders met psychiatrische problematiek of middelenmisbruik. Zorg ervoor dat in alle ziekenhuizen professionele interdisciplinaire transmurale teams kindermishandeling bestaan die zorg kunnen dragen voor signalering, diagnostiek, behandeling en interventie. Draag zorg voor het doelmatig gebruiken van meldcodes binnen instellingen en zie erop toe dat dit gebeurt.

Artikel 19 IVRK

6. Investeer in preventieve programma's ter voorkoming van kindermishandeling. Stel opvoedkundige programma's beschikbaar voor alle (aanstaande) ouders met extra aandacht voor risicovolle families uitgevoerd door de Centra voor Jeugd en Gezin. Zorg ervoor dat dit aanbod laagdrempelig is en goed toegankelijk voor alle bevolkingsgroepen.
7. Laat privacywetgeving geen belemmering zijn voor aanpak kindermishandeling. Verstrek heldere informatie aan alle beroepsgroepen over de mogelijkheid van het uitwisselen van gegevens ter bescherming van kinderen.
8. Zorg voor vervolgonderzoek naar de omvang en aard van kindermishandeling. Geef opdracht voor een vierjaarlijkse opvolging van het prevalentieonderzoek naar kindermishandeling. Zorg er tevens voor dat het debat gevoerd wordt over de mate waarin kindermishandeling bestraft dient te worden en in welke gevallen en op welke manier strafvervolging ook in het belang is van het kind.
9. Zorg voor regelmatig terugkerende publiekscampagnes. Organiseer een doorlopende informatiecampagne over het wetsartikel in het burgerlijk wetboek boek 1 Artikel 247 over gewelddoos opvoeden. In de campagne worden adviezen gegeven aan ouders over positieve vormen van correcties op gedrag van kinderen. Organiseer daarnaast een regelmatig terugkerende campagne gericht op kinderen die mishandeld worden, vergelijkbaar met de campagne "Over sommige geheimen moet je praten" (1991).

Zorg tenslotte voor minimaal één keer per jaar een publiekscampagne om bewustwording van het grote publiek te bevorderen. In de campagne moet duidelijk worden wat mensen kunnen en moeten doen bij vermoedens van kindermishandeling.

10. Implementeer de aanbevelingen uit “ the World Report on Violence against Children” van Paulo Sergio Pinheiro.

Artikel 4 IVRK

11. Stel per direct een ombudsman aan voor kinderen, zodat er een duidelijk herkenbaar en bereikbaar overheidsloket is waar kinderen terecht kunnen om hun stem te laten horen.

Artikel 20, 22, 23, 24 IVRK

12. Bescherm extra kwetsbare groepen kinderen als kinderen in de asielprocedure, kinderen met een (licht) verstandelijke handicap, kinderen in tehuizen en kinderen met een chronische ziekte
13. Zorg voor een multidisciplinair onderzoek tijdens de asielprocedure waaruit de zorgbehoefte van kinderen en hun ouders blijkt en regel dat asielzoekerkinderen die zorg krijgen. Verbeter de omstandigheden die kunnen bijdragen aan de voorkóming van kindermishandeling en verwaarlozing binnen asielzoekerscentra.
14. Regel dat de zorginstellingen zorgprogramma’s aanbieden voor mishandelde, verwaarloosde en seksueel misbruikte kinderen, ook als ze nog geen verblijfsvergunning hebben en hun thuissituatie niet stabiel is.
15. Draag zorg voor continuïteit in de opvoedingsondersteuning aan (licht verstandelijk gehandicapte) ouders met een (licht) verstandelijk gehandicapt kind.
16. Bewerkstellig dat brancheorganisaties in hun keurmerk voor residentiële instellingen opnemen dat de veiligheid van kinderen gegarandeerd is. Daarbij moet speciaal aandacht uitgaan naar het voorkómen van mishandeling, pesten en misbruik van cliënten onderling en door hulpverleners en het kunnen verwijzen naar passende hulpverlening.

Aanbevelingen over vreemdelingenrecht

Artikel 2 IVRK

1. Sluit geen kinderen uit van de werking van het IVRK, dus ook geen kinderen zonder verblijfsvergunning. Erken de rechtstreekse werking van artikel 2 IVRK.

Artikel 3, lid 1 IVRK

2. Zorg voor een expliciete bewustere, kenbare en individuele afweging van het belang van het kind in alle vreemdelingrechtelijke procedure waarbij kinderen betrokken zijn.

Artikel 6, lid 2 IVRK

3. Beperk de periode van onzekerheid over het verblijfsrecht en de termijn waarop feitelijke terugkeer aan de orde is voor amv’s. Leg contact met sociale netwerken in het land van herkomst als er geen bescherming geboden hoeft te worden op grond van het Vluchtelingenverdrag en accepteer een permanent verblijfsrecht als adequate opvang in het land van herkomst niet gerealiseerd kan worden.
4. Erken dat kinderen geworteld kunnen raken in de Nederlandse samenleving en daarna niet zonder beschadiging zijn uit te zetten . Geef kinderen een verblijfsvergunning als ze in Nederland geworteld zijn.

Artikel 8 IVRK

5. Onderzoek de mogelijkheid om kinderen de Nederlandse nationaliteit te geven als ze er na drie jaar niet in geslaagd zijn een andere nationaliteit te verwerven.

Artikel 9 en artikel 10 IVRK

6. Geef kinderen van ouders die een permanente verblijfsvergunning in Nederland hebben zonder voorwaarden een verblijfsrecht.

Artikel 12 IVRK

7. Hoor geen minderjarigen in een aanmeldcentrum, ook niet als ze bij hun ouders zijn. Train interviewers op het onderkennen van kindspecifieke vluchtgronden en op het vlak van ontwikkelings- en kinderpsychologie. Laat bij het vermoeden van traumatische gebeurtenissen een deskundige rapporteren en neem dit deskundigen rapport mee in de besluitvorming.

Artikel 22 IVRK

8. Regel de voogdij voor alle amv's binnen 24 uur en geef elke amv de bijzondere bescherming in een besloten opvang, totdat blijkt dat deze bescherming niet nodig is. Bij elke beslissing over de amv moet een goed gedocumenteerde belangenafweging gemaakt worden. Het leeftijdsonderzoek moet holistisch van aard zijn. Zorg dat de voogd ook voldoende juridisch is geschoold.
9. Zorg dat kinderen met een ouder op wie de 1F clausule van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is, een onafhankelijke asielpcedure hebben en niet gestraft worden voor het feit dat hun ouder het 1F-label heeft.

Artikel 24 IVRK

10. Garandeer de gelijke toegankelijkheid van de gezondheidszorg voor alle kinderen in Nederland ongeacht hun verblijfsstatus.

Artikel 27 IVRK

11. Geef ouders van kinderen zonder verblijfsvergunning de mogelijkheid om hun kinderen van een toereikende levensstandaard te voorzien. Zet geen kinderen op straat, erken de rechtstreekse werking van artikel 27 IVRK.
12. Garandeer het recht op onderdak voor alle kinderen en hun ouders.

Artikel 28 IVRK

13. Geef scholen de reguliere financiering voor kinderen zonder verblijfstitel en maak stages mogelijk door deze als onderwijs in plaats van werk te betitelen.

Artikel 37 b IVRK

14. Zet geen minderjarigen in vreemdelingenbewaring maar laat minderjarigen met ouders op onderdaklocaties verblijven. Alleenstaande minderjarigen niet detineren maar laten verblijven in woongroepen. Het detineren van kinderen op grond van hun verblijfstitel moet wettelijk verboden worden.

Aanbevelingen over de bestrijding van armoede

Artikel 2, 26 IVRK

1. Pak sociale ongelijkheid aan en zorg dat het aantal van kinderen in armoede daalt door als overheid meer te investeren in kinderen.
2. Geef goede informatie over hoe ouders en kinderen een beroep kunnen doen op hun rechten, plichten en mogelijkheden. Dit is primair de verantwoordelijkheid van de rijksoverheid. Ook lokale overheden moeten goede informatie geven over het gemeentelijk beleid. Er moet meer gelijkheid komen in de bijzondere bijstand en voorlichting over mogelijkheden van kortingen op activiteiten.
3. Analyseer de stijging van het aantal kinderen in armoede nader. Richt het onderzoek op alle groepen, ook 'illegale' kinderen.

Artikel 3 IVRK

4. Lokaliseer aan de hand van een eenduidige definitie waar armoede voorkomt. Zodat men kinderarmoede beter kan monitoren en het beleid erop kan worden afgestemd. Ga hierbij in het belang van het kind uit van een ruimere eenduidige definitie van armoede die in overeenstemming is met die van overige Europese landen in plaats van een definitie die alleen ziet op sociaal-economische aspecten.

Artikel 4 IVRK

5. Laat de bestrijding van armoede terugkomen in het landelijke beleid in de vorm van regelgeving, garanties voor lokale overheden. Neem kinderen op als specifieke doelgroep in de WMO. Er moeten door gemeenten gelden worden toegewezen voor arme kinderen, in plaats van het te laten verdwijnen in de grote Jeugdzorgpot.

Artikel 9 IVRK

6. Ontmoedig het uiteenvallen van gezinnen.
7. Biedt ondersteuning - goede voorzieningen zodat ze kunnen werken - aan alleenstaande vrouwen en mannen om te voorkomen dat ze langdurig in armoede leven en om te zorgen dat ze op den duur uit armoede kunnen ontsnappen (naar het Zweedse model).

Artikel 12 IVRK

8. Zorg dat het kind centraal staat in het armoedebeleid. Creëer zelfvertrouwen en trots. Stel een Kinderombudsman in. Leer van de ervaring van kinderen en betrek hen bij besluiten die hen aangaan. Maak armoede bespreekbaar: voor en door kinderen.

Artikel 19 IVRK

9. Het armoedebeleid is belangrijk voor de bestrijding van kindermishandeling. Zorg voor tijdige hulp zo dicht mogelijk bij en in het gezin, waarbij oog is voor de effecten van het leven in armoede. Tijdige signalering en zorgvuldig ingrijpen zijn voorwaarden.

Artikel 24 IVRK

10. Wees attenter op de signalering van ondervoeding bij kinderen in verband met armoede.

Artikel 26, 27 IVRK

11. Hef het voorbehoud bij artikel 26 op! Het gaat om een positieve grondhouding ter bestrijding van kinderarmoede in Nederland. Door dit voorbehoud lijkt Nederland zich niet voor de volle 100% hiervoor te willen inzetten.
12. Forceer een doorbraak in het reproduceren van armoede. Breng draaglast en draagkracht van arme gezinnen en van de daarin opgroeiende kinderen en jongeren in evenwicht. Dit kan door de draaglast te verkleinen en de draagkracht te vergroten.
13. Creëer wettelijke maatregelen om inkomen voor gezinnen met kinderen te verhogen.
14. Garandeer een minimuminkomen voor (gezinnen met) kinderen. Dit minimum inkomen mag niet onder het sociale minimum van een rijk land gaan. Stop het volledig stopzetten van uitkeringen en het daarmee uitsluiten van het basisniveau zoals dit volgt uit artikel 27 IVRK.
15. Zorg dat de kinderbijslag niet meer kan worden toegewend voor schuldsanering van de ouders.

Artikel 27 IVRK

16. Kom met innovatief beleid om achterstandswijken tot prachtwijken te maken.
17. Voorkom de groeiende slechte levensomstandigheden van arme kinderen.

Artikel 28 IVRK

18. Biedt meer stageplaatsen/werkplekken aan kansarme jongeren.

Artikel 28, 31 IVRK

19. Voorzie in goede toegang tot school, sportverenigingen en andere vrijetijdsvoorziening. Geef concrete kortingen op bepaalde activiteiten als sport en cultuur aan kinderen uit gezinnen die leven op het bestaansminimum. Biedt niet alleen die toegang, maar ook de materialen die nodig zijn: schoolmaaltijden (ontbijt), voetbalschoenen en schoolboeken.

Aanbevelingen over jongerenparticipatie

Artikel 4 IVRK

1. Geef de in te stellen kinderombudsman uitdrukkelijk ook bevoegdheid op het gebied van jongerenparticipatie.

Artikel 4 en 12 IVRK

2. Er moet een positieve aanpak opgenomen worden in het Nederlandse jeugdbeleid. Schrijf daarom in samenspraak met de maatschappelijke organisaties actief op het gebied van jongeren een Nationaal Actieplan Jongerenparticipatie waarin een lange termijn visie op positief jeugdbeleid wordt uitgezet om het ad hoc karakter van het huidige jeugdbeleid tegen te gaan. Beleid rondom jongereninformatie maakt deel uit van dit Actieplan. Het Nationaal Actieplan Jongerenparticipatie beschrijft de kennisfunctie van de nationale overheid, de minimumcriteria voor gemeentelijk beleid en de rol van maatschappelijke organisaties. Dit kaderbeleid is nodig om jongerenparticipatie op de kaart te zetten in Nederland en versnippering te voorkomen.
3. Gemeenten moeten verplicht worden om beleid te formuleren met betrekking tot jeugdparticipatie. De nationale overheid biedt handreikingen aan gemeenten over het formuleren van jeugdbeleid, zodat ze niet allemaal zelf het wiel uit moeten vinden. Jongeren moeten betrokken worden bij het ontwikkelen van dit beleid, zodat het beleid aansluit bij wat jongeren nodig hebben.
4. Zorg voor structurele en degelijke materiële ondersteuning en voor regionale en nationale jongerenorganisaties. Deze subsidies moeten geoormerkt worden voor jongerenorganisaties, omdat vrijwilligers veelal niet kunnen concurreren met professionele instellingen.
5. Zorg voor structurele en degelijke trainingsfaciliteiten, waarin specifiek aandacht is voor het onderwerp jongerenparticipatie.
6. De professionalisering van jongerenorganisaties moet ondersteund worden door middel van het financieren van bestuursbeurzen. Jongeren moeten tijd vrij kunnen maken om aandacht te kunnen besteden aan jongerenorganisaties. Politieke Jongerenorganisaties en studenten- en leerlingenorganisaties worden al door de regering ondersteund door middel van bestuursbeurzen. Deze praktijk moet uitgebreid worden naar alle jongerenorganisaties.
7. Zet een structurele stimuleringsregeling op voor jongeren om eigen participatie-initiatieven te ontplooiën. Veel jongeren zijn namelijk niet lid van een jongerenorganisatie en zij moeten ook kansen krijgen om te participeren.
8. Jeugdparticipatie in instellingen, scholen en overheidsorganen moet een wettelijke grondslag krijgen.

Artikel 12 IVRK

9. Participatie moet al op zeer jonge leeftijd aangemoedigd worden. Daarom moet in de opleiding van mensen die met kinderen gaan werken aandacht besteed worden aan hoe professionals kinderen de ruimte kunnen geven om te participeren.

10. Betrek jongeren intensief bij het formuleren van nieuw jeugdbeleid op alle bestuursniveaus. Jongeren moeten betrokken worden vanaf de agendavorming tot en met de uitvoering en evaluatie.

Artikel 17 IVRK

11. Zorg voor een adequate ondersteuning van de jongereninformatie infrastructuur, zoals Kinder- en Jongerenrechtswinkels, de Kindertelefoon en Jongeren Informatiepunten, zodat jongeren weten hoe en waar ze kunnen participeren.
12. Neem indicatoren met betrekking tot jongerenparticipatie en jongereninformatie op in de Jeugdmonitor.

Aanbevelingen over jeugdstrafrecht

Artikel 37 en 40 IVRK

1. Trek de voorbeholden bij artikel 37 en 40 IVRK in.

Artikel 37 sub b IVRK

2. De wetgever dient zich duidelijk uit te spreken over het vrijheidsbenemende karakter van de voorgenomen gedragsbeïnvloedende maatregel.
3. Laat Prep Camps geen verkapte vorm van jeugdstrafrecht zijn.

Artikel 37 sub c IVRK

4. Zorg dat jongeren niet samen met volwassenen worden opgesloten, dus ook geen zestien- en zeventienjarigen.

Artikel 37 jo artikel 40 IVRK lid 3 IVRK

5. Toepassing van het jeugdstrafrecht dient ook in geval van zeer ernstige delicten de basisregel te zijn.

Artikel 40 IVRK

6. De scheiding van civielrechtelijke en strafrechtelijke plaatsing in gesloten instellingen moet niet leiden tot een versoering van het strafrechtelijke regime.

Artikel 40 lid 2 sub b IVRK

7. Investeer meer in het wegwerken van de wachtlijsten voor behandelplekken in de gesloten instellingen. De doorlooptijden in het jeugdstrafrecht moeten omlaag. Zet ook in op een zorgvuldig monitorsysteem voor kinderen in gesloten inrichtingen.

Artikel 40 lid 2 sub b IVRK en art. 37 sub c IVRK

8. Voer een regeling in zodat ouders en advocaten aanwezig kunnen zijn bij een politieverhoor in de eerste fase.

Artikel 40 lid 3 sub b

9. Investeer in Halt en zet meer herstelrechtelijke praktijken als slachtoffer-daderbemiddeling in.
10. Zorg dat minderjarigen worden uitgesloten van de opname van DNA-materiaal in data-banken, of dat minimaal een vastgelegde en gecontroleerde belangenafweging plaatsvindt.

Artikel 40 lid 4 IVRK

11. Zorg voor een helder en toegankelijk datasysteem. Betrach zorgvuldigheid in de programmaontwikkeling en evaluatie bij de inzet van op discipline gerichte aanpakken. Het welzijn van het kind en proportionaliteit moet centraal staan.
12. Investeer in voldoende inzet van de jeugdzorg ter voorkoming van het afglijden van jongeren (preventie), ook voor de groep 12-minners. En investeer in een goede

nazorg.

Aanbevelingen over vrije tijd en de openbare ruimte

Artikel 31 IVRK:

1. Zorg voor garanties voor speelruimte.
2. Stimuleer het ontwikkelen van (gemeentelijk) speelruimtebeleid. Stel een speelruimtenorm vast. Regel deze garanties op landelijk niveau en zorg voor kwaliteit.
3. Garandeer in de nieuwe grondexploitatieregelgeving ruimte in bewoonde gebieden voor formele én informele speelruimte. Stem ruimtelijke ordeningsbeleid en jeugdbeleid af. Zorg ook voor 'groene speelruimte': bomen waar je in kan klimmen en struiken waar je hutten mag bouwen.
4. Voorkom institutionalisering van de vrije tijd.
5. Zorg dat bij de ontwikkeling van Brede Scholen de relatie wordt gelegd met de voorzieningen in de buurt. Geef hogere prioriteit aan het publieke domein en de speelruimte voor de jeugd bij alle (her)inrichtingsplannen. Zorg voor voorzieningen met verschillende functies (recreatie, ontmoeting, educatie, opvang en zorg) in de buurt vanuit een holistische kijk op kinderen. Stimuleer intersectoraal samenwerken. Stel de lokale overheid daartoe in staat met financiële steun. Wissel goede voorbeelden uit. Werk regelgeving die samenwerking belemmert weg. Stimuleer kindvriendelijke routes, opdat kinderen en jongeren zich zelfstandig kunnen verplaatsen. Zorg voor de bereikbaarheid van speelplekken in de buurt.
6. Financier structurele basisvoorzieningen in de vrije tijd op buurniveau. Investeer in een actief, inventief en uitnodigend aanbod aan vrijetijdsvoorzieningen voor alle kinderen en jongeren in de buurt: openbare speelruimte, jeugdwerk en (avonturen- en bouw)speeltuinen, opvang, sport en cultuur. Richt het overheidsbeleid niet alleen op de risicogroepen. Investeer in álle kinderen en jongeren, óók daar waar het goed met hen gaat. Geef het jeugdwerk een nieuwe impuls.
7. Zorg voor structurele financiering van de basisvoorzieningen voor kinderen en jongeren in de vrije tijd in de buurt. Voorkom afhankelijkheid van projectfinanciering; maak hierover afspraken met de lokale overheid. Stimuleer de aanwezigheid van buurtpedagogen (c.q. jeugdwerk: kinder-, tiener- én jongerenwerk) op buurniveau.
8. Voorkom nimby-effect (not in my backyard).
9. Communiceer positief over jeugd. Zorg dat negatieve beeldvorming van ontsprende tieners en jongeren in de openbare ruimte niet de beeldvorming over de hele leeftijdsgroep bepaalt. Zorg voor positieve participatie van kinderen en jongeren in de buurten waarin zij opgroeien.
10. Voorkom de toename van de 'claimcultuur': zorg voor veiligheid én uitdaging. Verlies bij het opstellen en interpreteren van landelijke en lokale regelgeving op de verschillende beleidsterreinen de belangen van het (spelende) kind niet uit het oog. Denk aan aanpassing van de WAS-regeling (*Warenwetbesluit Attractie- en speeltoestellen*), aan het stimuleren van jurisprudentie en aan een fonds voor evt. claims aan particuliere eigenaren.

Aanbevelingen over onderwijs

Artikel 28 IVRK

1. Garandeer een volledige verwezenlijking van het recht op onderwijs van kinderen zonder legale verblijfsstatus, verschaf scholen actief de nodige informatie en minimaliseer de formele voorschriften.

2. Zorg voor voldoende voorzieningen voor de groep van leerlingen met gedragsproblemen en creëer zo nodig 'tussenvoorzieningen' voor tijdelijke opvang om te voorkomen dat deze leerlingen thuis moeten zitten.
3. Voor hoogbegaafde leerlingen: verruim de bestaande voorzieningen voor hoogbegaafde leerlingen. Speel soepel en flexibel in op initiatieven om de positie van deze leerlingen te verbeteren: in hun belang en in het belang van de samenleving.
4. Intensiveer de aandacht voor veiligheid op school, pas daarbij methoden als herstelrecht en peer group mediation toe.
5. Maak mensenrechteneducatie een verplicht onderdeel van het curriculum van onderwijs aan kinderen. Maak kennis van mensenrechten en kinderrechten een verplicht onderdeel van de opleidingen tot docent en/of onderwijzer.

Aanbevelingen over ontwikkelingssamenwerking

Artikel 2 IVRK

1. De Nederlandse regering moet in de dialoog met hulpontvangende landen een prominentere rol spelen in het op de agenda zetten van de verankering van het IVRK en de daarbij behorende beginselen zoals non-discriminatie, kindgerichtheid en participatie – in nationale ontwikkelingsplannen alsmede de naleving ervan. Verder dient de Nederlandse regering net als in de jaren negentig, opnieuw een voortrekkersrol te spelen om internationaal de aandacht te vragen voor kinderen in extreem moeilijke omstandigheden. Het is, gezien de omvang van deze problematiek, noodzakelijk dat de Nederlandse regering samen met andere EU landen en haar bilaterale partners een internationaal beleid omtrent 'kinderbescherming' vorm geeft om de rechten van alle kinderen te helpen waarborgen. Dit sluit ook aan bij de European Commission's Communication "Towards and EU Strategy on the Rights of the Child" en het Actie Plan. Dit vereist dat de Nederlandse regering voor kinderen die in extreem moeilijke omstandigheden leven een geflankeerd beleid dient op te stellen en financiële ruimte beschikbaar moet stellen om ervoor te zorgen dat er per prioritair thema expliciet aandacht wordt besteed aan deze groep kinderen.

Artikel 4, 12 IVRK

2. De Nederlandse regering dient ontwikkelingssamenwerking vanuit een kinderrechtenperspectief te benaderen. Dit houdt onder meer in dat binnen het kader van de bilaterale hulp er meer aandacht geschonken moet worden aan de bevordering van de participatie van jongeren, kinderen en van kinderrechtenorganisaties in de totstandkoming van voor kinderen en jongeren relevante sectorplannen (bijv. onderwijs, gezondheidszorg, justitie).

Artikelen 19 IVRK

3. Nederland dient de aanbevelingen van het Pinheiro Rapport inzake Kinderen en Geweld zichtbaar te integreren in haar internationale armoedebeleid.

Artikel 28, 12 IVRK

4. De Nederlandse regering dient de donorsteun aan de educatiesector in kernlanden voort te zetten. Daar waar Nederland participeert in sectorale werkgroepen verdient het aanbeveling dat de Nederlandse regering de kwaliteit van het onderwijs en de terugdringing van het aantal drop-outs meer benadrukt dan tot op heden gebeurt. Gezien de omvang, aard en potentie van de werkgelegenheidsproblematiek onder jongeren in ontwikkelingslanden dient de Nederlandse regering de koppeling tussen onderwijs en werkgelegenheid voor jongeren een veel belangrijker plaats in haar armoedebeleid te geven.

Artikel 38 IVRK

5. De Nederlandse regering dient het additionele protocol inzake kinderen en gewapend conflict te ratificeren.